



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев2 89/2024**  
**20.03.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина Обилић, чији је пуномоћник Владимир Раичевић, адвокат из ..., против тужене Општине Обилић – Племетина, коју заступа Општински јавни правобранилац, ради исплате разлике зараде и поништаја решења о радном неангажовању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 458/2023 од 16.06.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 458/2023 од 16.06.2023. године.

**ОДБИЈА СЕ** захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

### **Образложење**

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3986/21 од 07.10.2021. године, исправљеном решењем тог суда П1 3986/21 од 19.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд обавезе тужену да му исплати разлике зараде за период од 17.07.2003. године па надаље. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој надокнади парничне трошкове од 84.000,00 динара.

Допунском пресудом Основног суда у Нишу П1 3986/21 од 11.05.2022. године, ставом првим изреке, одбачена је као неблаговремена тужба у делу којим је тужилац тражио да суд поништи решење о радном неангажовању туженог број ../09 од 20.05.2009. године и наложи туженом да га радно ангажује. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да у његову корист надлежним фондовима ПИО уплати доприносе за ПИО на разлику зараде за период од 17.03.2003. године па надаље.

Решењем Основног суда у Нишу П1 3986/2021 од 20.10.2022. године, исправљено је решење тог суда од 19.10.2021. године, тако што диспозитив сада гласи: „Исправља се пресуда Основног суда у Нишу П1 2235/19 од 07.10.2021. године у

погледу броја предмета тако што у заглављу и на крају пресуде уместо броја П1 2235/19, треба да стоји број П1 2986/21“.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 458/2023 од 16.06.2023. године, ставом првим изреке, потврђени су пресуда Основног суда у Нишу П1 3986/21 од 07.10.2021. године, исправљена решењем тог суда П1 3986/21 од 19.10.2021. године, допунска пресуда Основног суда у Нишу П1 3986/21 од 11.05.2022. године и решење тог суда П1 3986/21 од 20.10.2022. године и жалбе тужиоца од 01.11.2021. године, 26.05.2022. године и 23.09.2022. године, одбијене као неосноване. Ставом другим изреке, жалбе тужене од 25.10.2021. године и 14.03.2023. године изјављене против пресуде Основног суда у Нишу П1 3986/21 од 07.10.2021. године, исправљене решењем тог суда П1 3986/21 од 19.10.2021. године, одбачене су као недозвољене.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом, погрешне примене материјалног права и прекорачења тужбеног захтева које је учињено у поступку пред другостепеним судом.

Тужена је поднела одговор на ревизију и поставила захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Одредбом члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу тог закона спровести по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09). Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. Закон је ступио на снагу 31.05.2014. године.

Тужба је поднета 01.01.2008. године и поступак је правноснажно окончан доношењем побијане пресуде 16.06.2023. године, па је Врховни суд испитао дозвољеност ревизије по члану 401. став 2. тачке 4. и 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09) и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 439. ЗПП прописано је да је у парницама из радних односа ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Осим у наведеним случајевима, ревизија је у парницама из радних односа дозвољена и у имовинскоправним споровима под општим условима за дозвољеност овог ванредног правног лека. У конкретном случају, када је парница правноснажно окончана 16.06.2023. године, за дозвољеност ревизије неопходно је да вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра.

У конкретном случају, предмет спора није имовинскоправни захтев који прелази 40.000 евра, па је ревизија недозвољена. Допунска пресуда садржи и решење којим је тужба одбачена у делу којим је тражено да суд поништи решење о радном

неангажовању од 20.05.2009. године, које није решење о заснивању, постојању и престанку радног односа, па је изјављена ревизија против овог дела допунске пресуде и решења о исправци решења од 20.10.2022. године недозвољена у смислу одредби чланова 412. ставови 1. и 2. ЗПП.

У делу којим тужилац побија пресуду у ставу другом, којим је жалба тужене одбачена као недозвољена, ревизија је недозвољена због недостатка правног интереса за побијање одлуке којом је одбачен правни лек противне стране.

Из изнетих разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. ЗПП.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке Врховног суда, па је одлука у ставу другом изреке донета на основу члана 161. став 1. и члана 150. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија  
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка  
заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**